
УДК 378.14

Лілія ЛУПАРЕНКО,

*Інститут інформаційних технологій і засобів навчання
Національної академії педагогічних наук України, м. Київ*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНА МОДЕЛЬ УПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ВІДКРИТИХ ЖУРНАЛЬНИХ СИСТЕМ У ПРОЦЕС НАУКОВО- ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

У статті запропоновано визначення понять “впровадження електронних відкритих журнальних систем (ЕВЖС) у процес науково-педагогічних досліджень” та “організаційно-педагогічна модель впровадження ЕВЖС у процес науково-педагогічних досліджень”. Розроблено організаційно-педагогічну модель упровадження ЕВЖС у процес науково-педагогічних досліджень та конкретизовано її основні складники: цільовий, процедурний, методичний, оцінювальний і результативний компоненти.

Ключові слова: *модель; впровадження; електронні відкриті журнальні системи; Open Journal Systems; ІКТ-компетентність.*

Постановка проблеми у загальному вигляді. У наш час наукова спільнота неабияк зацікавлена в максимально швидкому поширенні нових наукових знань та оперативному доступі до них. Для вирішення проблем підготовки і поширення результатів наукових досліджень, а також інформування зацікавлених читачів про їхню появу активно застосовуються інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) підтримки наукових досліджень. Зокрема для розгортання і публікації

© Лупаренко Л.

наукових періодичних видань, широкого розповсюдження набувають електронні відкриті журнальні системи (ЕВЖС), що дозволяють спростити виконання таких процесів, як реєстрація користувачів, прийом і первинний розгляд рукописів на дотримання встановлених редакцією правил оформлення, призначення рецензентів, незалежне наукове рецензування, контроль дотримання термінів розгляду статей, колективне редагування рукописів, оброблення метаданих, підтримка текстових, графічних, аудіо- та відеофайлів у різних форматах, формування та публікація колекцій статей, їх довгострокове зберігання, збір статистики використання, контроль рівнів доступу, підписки, розсилання повідомлень та ін.

Упровадження – це використання у виробництві та практиці результатів наукових досліджень і експериментів [1]. Ефективне функціонування електронного наукового журналу наукової установи або закладу вищої освіти можливе лише за належного впровадження електронних відкритих журнальних систем у процес науково-педагогічних досліджень – цілеспрямованого, науково обґрунтованого виконання комплексу дій директивного характеру на організаційному (адміністративні та програмно-технічні заходи щодо створення і підтримки електронного періодичного наукового видання) та методичному (формування ІКТ-компетентності наукових працівників щодо застосування ЕВЖС у науково-педагогічних дослідженнях) рівнях.

Для якісного проектування, дослідження і практичної реалізації описаного вище процесу доцільно здійснити його моделювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано вирішення даної проблеми та на які опирається автор. Теоретичні засади педагогічного моделювання висвітлено в працях Міхеєва В. І. [2], Дахіна А. М. [3], Лодатко Є. О. [4], Бикова В. Ю. [5], Осадчого І. Г. [6], Теплицької А. О. [7] Блощинського І. Г. [8] та ін., види моделей у наукових дослідженнях та їх класифікацію розглянуто в роботах Глушкова В. М. [7], Єжової О. В. [10], Бикова В. Ю. [5], Лодатко Є. О. [11]. Моделювання розвитку ІКТ-компетентності наукових

працівників у галузі педагогічних наук представлено у дисертаційному дослідженні [12], модель формування ІКТ-компетентності доктора філософії на основі використання хмарних сервісів Google Scholar обґрунтовано в роботі [13], модель інформаційно-аналітичної підтримки наукових досліджень на основі електронних систем відкритого доступу розроблена у праці [14].

Метою статті є розроблення та обґрунтування організаційно-педагогічної моделі впровадження електронних відкритих журнальних систем у процес науково-педагогічних досліджень.

Виклад основного матеріалу дослідження. Термін “модель” (від лат. *modulus* – міра, еталон, аналог, зразок, макет) знайшов такі потрактування у вітчизняній науковій літературі: “умовна схема якого-небудь процесу чи об’єкта, що використовується у дослідженнях його представником” [15, с. 683]; “деяке подання (аналог, образ) системи, що моделюється, у якому відображаються, враховуються, характеризуються і можуть відтворюватися такі особливості цієї системи, які забезпечують досягнення цілей побудови та використання моделі” [5, с. 232].

Спираючись на вищеозначені тлумачення, наше дослідження ґрунтуватиметься на такому розумінні поняття організаційно-педагогічна модель впровадження ЕВЖС у процес науково-педагогічних досліджень – це теоретична конструкція, що у схематично-описовій формі відтворює авторське розуміння принципів внутрішньої організації, характеристик, функціональних властивостей і взаємозв’язків структурних складових процесу впровадження електронних відкритих журнальних систем у науково-педагогічні дослідження та дозволяє вивчати і прогностично проектувати даний процес.

Розроблення даної моделі здійснювалось за таким алгоритмом:

визначення мети впровадження, а саме ефективного застосування ЕВЖС у процесі науково-педагогічних досліджень;

теоретико-методичне обґрунтування компонентів моделі, у тому числі визначення критеріїв і показників ефективності застосування ЕВЖС у науково-педагогічних дослідженнях;

розроблення графічної візуалізації моделі;

практична реалізація процедури впровадження дослідного зразка електронного наукового журналу на базі ЕВЖС Open Journal Systems та навчання наукових працівників за навчальною програмою “Електронні відкриті журнальні системи в науково-педагогічних дослідженнях”;

оцінювання результативності впровадження ЕВЖС у процес науково-педагогічних досліджень у ході проведення педагогічного експерименту;

перевірка валідності моделі, коригування та формування її кінцевого вигляду;

використання розробленої моделі для впровадження електронних наукових журналів на базі ЕВЖС у наукових установах НАПН України.

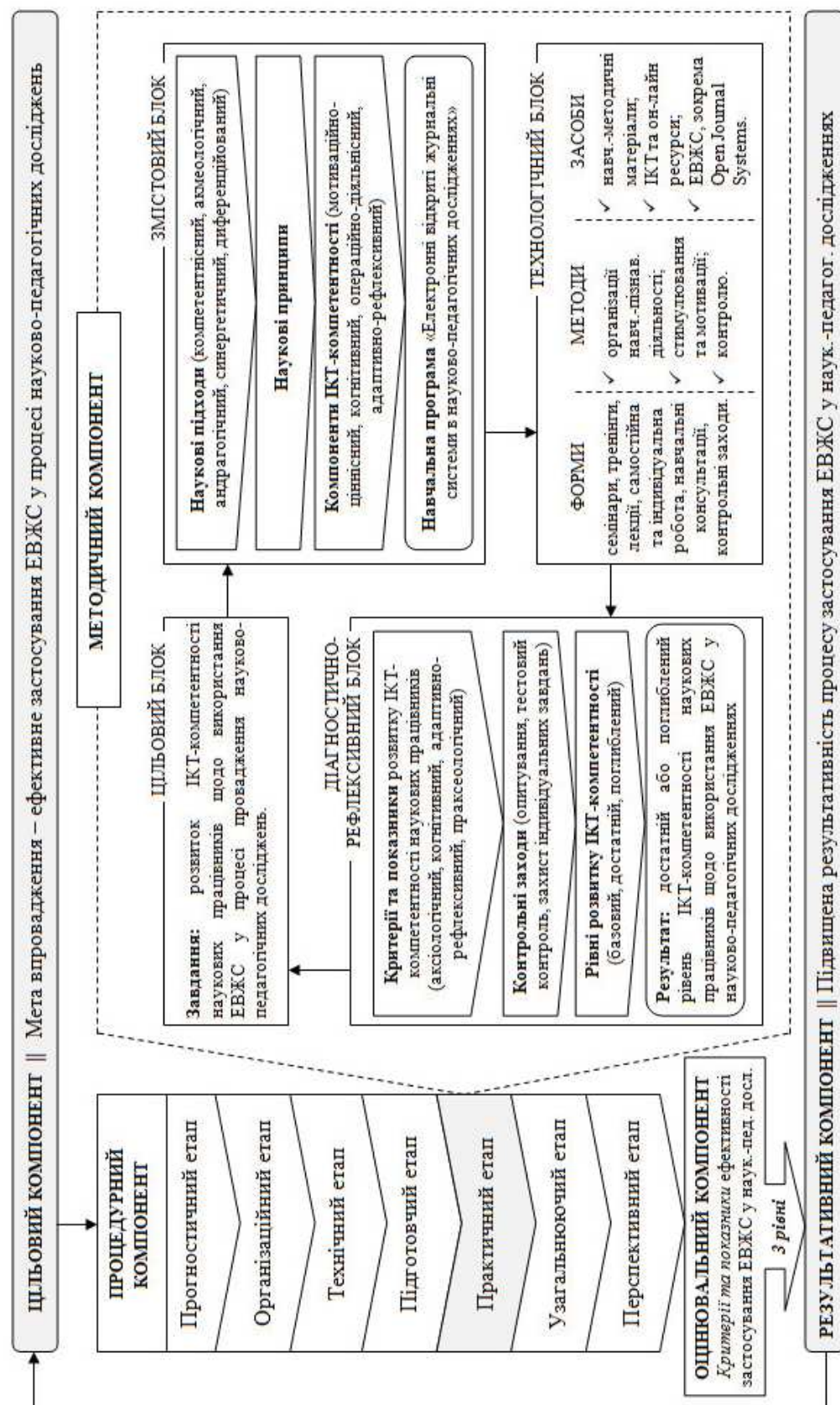
Організаційно-педагогічна модель впровадження ЕВЖС у процес науково-педагогічних досліджень (див. рисунок) репрезентована такими складниками, як цільовий, процедурний, методичний, оцінювальний та результативний компоненти. Детальніше окреслимо їх зміст нижче.

I. Цільовий компонент. Для прогнозування й планування подальшої експериментальної діяльності визначено мету впровадження, а саме ефективне застосування ЕВЖС у процесі науково-педагогічних досліджень.

II. Процедурний компонент. Термін “процедура” трактується як “офіційно встановлений чи узвичаєний порядок здійснення, виконання або оформлення чого-небудь” [15]. Процедурний компонент організаційно-педагогічної моделі відображає процедуру впровадження електронного наукового журналу з використанням ЕВЖС, а саме “точний і повний опис послідовності виконання впорядкованого набору адміністративно-педагогічних заходів та дій, необхідних для розв’язування організаційно-педагогічної задачі створення і підтримки електронного періодичного наукового видання на програмній платформі певної відкритої журнальної системи” [16].

Запропонована процедура складається з семи етапів, а саме:

Організаційно-педагогічна модель упровадження ЕВЖС у процес науково-педагогічних досліджень

прогностичний: аналіз актуальних проблем наукової галузі, висвітленню яких буде присвячений журнал, та визначення потенційної читацької аудиторії; вибір виду електронного видання, економічної моделі журналу та типу доступу до нього; визначення періодичності публікації та видів наукового контенту, що публікуватиметься;

організаційний: формування редакційної колегії та редакційного штату, розробка програми впровадження; аналіз та добір оптимальної ЕВЖС, що задовольнятиме вимоги конкретної наукової установи, вивчення досвіду її використання в науково-видавничій діяльності;

технічний: вибір хостингу та провайдера, інсталяція електронної відкритої журнальної системи та розгортання сайту відповідно до обраної моделі електронного журналу; реєстрація сайту в пошукових машинах для подальшої індексації, підключення статистичних модулів; реєстрація редакторів на сайті журналу та призначення їм відповідних посад;

підготовчий: дослідження нормативно-правового підґрунтя впровадження електронного журналу та формування його політик; наповнення сайту відповідними організаційно-інструктивними матеріалами; розробка методичних рекомендацій для користувачів;

практичний: підготовка користувачів журналу до роботи з ЕВЖС шляхом проведення навчальних семінарів, тренінгів і надання персональних консультацій; дослідження їх соціально-психологічної адаптації та сприйняття інновації, за необхідності коригування навчального процесу.

узагальнюючий: організація збереження контенту у відкритих архівах та включення до каталогів провідних бібліотек; реєстрація електронного наукового видання у вітчизняних та міжнародних реферативних і наукометричних базах даних; інтеграція ЕВЖС з іншими ресурсами наукової установи;

перспективний: аналіз статистичних даних використання ресурсу; періодичний моніторинг упровадження опублікованих у журналі результатів науково-дослідних робіт; популяризація ресурсу в соціальних та професійних електронних мережах.

III. Методичний компонент. На практичному етапі процедури впровадження електронного наукового журналу з використанням ЕВЖС реалізується методичний компонент моделі, що складається з чотирьох блоків: цільового, змістового, технологічного та діагностично-рефлексивного.

Цільовий блок декларує завдання – розвиток ІКТ-компетентності наукових працівників щодо використання ЕВЖС у процесі провадження науково-педагогічних досліджень.

Змістовий блок описує наукові підходи (компетентнісний, акмеологічний, андрагогічний, синергетичний, диференційований) і відповідні їм принципи навчання наукових працівників, а також визначені у нашій попередній роботі компоненти ІКТ-компетентності (мотиваційно-ціннісний, когнітивний, операційно-діяльнісний, адаптивно-рефлексивний) [17], що в сукупності становлять підґрунтя розроблення змісту авторської навчальної програми “Електронні відкриті журнальні системи в науково-педагогічних дослідженнях” [18].

Підхід – це сукупність способів, прийомів розгляду чого-небудь, впливу на кого-, що-небудь, ставлення до кого-, чого-небудь [15]. У педагогіці під “підходом” розуміють набір прийомів і способів впливу на того, хто навчається, спонукання його до чого-небудь або до вивчення чого-небудь. Принципи (від лат. *principium* – початок, основа) – вихідні положення будь-якої теорії, вчення, світогляду, політичного устрою та ін. [19]. У дидактиці – це основні вимоги до навчання, за виконання яких можливо ефективно реалізувати завдання учіння і розвитку особистості.

Визначаючи підходи і принципи, відповідно до яких має здійснюватися розвиток ІКТ-компетентності наукових працівників щодо використання ЕВЖС у науково-педагогічних дослідженнях, орієнтуватимемось на дисертаційне дослідження Іванової С. М. [12, с. 105, 106], де, на основі ґрунтовного аналізу наукових джерел, узагальнено і виокремлено основні наукові підходи та принципи навчання дорослих (табл. 1):

Наукові підходи та принципи навчання дорослих

Наукові підходи	Основні принципи
1	2
<p>Акмеологічний підхід (від грец. akme – вища точка, зрілість, найкраща пора, вершина чогось, logos – слово, вчення) – врахування закономірностей і механізмів розвитку основних психічних властивостей людини на етапі її дорослості, зокрема вольових якостей, здатності до саморегуляції і самоконтролю, особливо при досягненні особистістю найбільш високого рівня соціальних і професійних вершин, із дослідженням умов і чинників, що сприяють або перешкоджають самореалізації, вияву соціально значущих і творчих потенціалів</p>	<p>активність; інваріантність; гуманізм; пошук шляхів реалізації особистості</p>
<p>Андрагогічний підхід (від грец. aner (andros) і agein (ago) – “andros” – доросла людина, “agein” – вести) – урахування при навчанні дорослої людини специфіки її віку, наявних і прихованих здібностей, індивідуальних особливостей і досвіду, освітніх, культурних, професійних і життєвих потреб; застосування під час професійної підготовки і перепідготовки дорослих відповідних форм і методів організації навчання з метою поглиблення їхніх знань, забезпечення освітньо-культурних потреб, досягнення індивідуальних цілей та самореалізації.</p>	<p>пріоритетність самостійного навчання – ціннісно-мотиваційні орієнтири того, хто навчається, та його відповідальність; співпраця – взаємоповага і комунікаційні здібності учасників навчання; використання позитивного соціального і професійного досвіду та практичних знань, умінь, навичок того, хто навчається, передбачає застосування активних методів навчання, що стимулюють творчу роботу слухачів; суб’єкт-суб’єктні відносини – взаємодія учасників процесу навчання щодо спільного планування, оцінювання й коригування змісту навчання з урахуванням їх професійного досвіду;</p>

Продовження таблиці 1

1	2
	<p>добровільність – бажання вчитись, здатність пов'язати свій власний досвід з тим, що вивчається, і відчувати цінність навчання;</p> <p>індивідуальний і диференційований підходи до навчання – урахування особистісних потреб і соціально-психологічних характеристик особистості, що впливають на професійну діяльність;</p> <p>практикоорієнтоване навчання – зв'язок теорії з практичною професійною діяльністю;</p> <p>системність навчання – відповідність цілей та змісту навчання його формам, методам, засобам і результатам;</p> <p>безперервність та регулярність навчання;</p> <p>актуалізація результатів навчання – швидке і вчасне використання на практиці;</p> <p>коригування досвіду і особистісних установок – спрямування учасників навчання на перегляд своєї професійної діяльності та на впровадження інновацій;</p> <p>саморозвиток і самонавчання – спрямованість навчання на вдосконалення особистості, формування її здібностей до самонавчання</p>
<p>Диференційований підхід (від лат. <i>differentia</i> – відмінність) – урахування при організації навчально-пізнавального процесу здібностей, схильностей, готовності</p>	<p>урахування стажу роботи;</p> <p>урахування індивідуальних потреб;</p> <p>урахування специфіки галузі науки фахівця</p>

Закінчення таблиці 1

1	2
до навчання та інтересів тих, хто навчається, що виявляється у зміні змісту завдань, тривалості їх проведення та методичному супроводі з метою досягнення кожним з них найвищого для себе рівня	
Компетентнісний підхід (від лат. <i>competentia</i> – коло питань, у яких людина добре розуміється) – спрямованість навчально-пізнавального процесу на розвиток ключових компетентностей особистості, зокрема ІКТ-компетентності; орієнтація на засвоєння знань, умінь, навичок і ціннісних ставлень, а також здатності до їхнього самостійного здобуття й саморозвитку впродовж життя	поєднання інтелектуальної і наукової складових освіти; результативність навчання; мобілізування отриманих знань, умінь, досвіду і способів поведінки в умовах конкретної ситуації, конкретної діяльності
Синергетичний підхід (від грец. <i>Συ너지α</i> – співпраця, сприяння, допомога, співучасть) – визначає розвиток того, хто навчається, як нелінійний процес, що призводить до виникнення нових якостей; передбачає необхідність проведення періодичної діагностики і рефлексії стану розвитку з вибудовуванням на основі цього подальшої освітньої стратегії.	самоорганізація (самонавчання); нелінійність (можливість кількох варіантів розвитку системи); відкритість системи навчання (обмін даними, відомостями, досвідом); когерентність (узгодженість взаємодії елементів, що виявляється в масштабі всієї системи)

Технологічний блок окреслює систему *форм* (семінари, тренінги, лекції, самостійна та індивідуальна робота, навчальні консультації та ін.), *методів* (організації навчально-пізнавальної діяльності, стимулю-

вання і мотивації, контролю), а також *засобів* (навчально-методичні матеріали; вільно поширювані ІКТ та он-лайн ресурси; електронні відкриті журнальні системи, зокрема Open Journal Systems) навчання.

Діагностично-рефлексивний блок передбачає оцінювання наукових працівників шляхом опитування, тестового контролю, захисту індивідуальних завдань та ін. для визначення їхнього рівня розвитку ІКТ-компетентності щодо використання ЕВЖС (базовий, достатній, поглиблений) на основі визначених у [17] критеріїв (*аксіологічний, когнітивний, праксеологічний, адаптивно-рефлексивний*) та показників. Як результат, відповідно до зазначеної у цільовому блоці методичного компоненту моделі мети, передбачається досягнення достатнього або поглибленого рівня ІКТ-компетентності наукових працівників щодо використання ЕВЖС у науково-педагогічних дослідженнях.

ІV. Оцінювальний компонент. Для визначення рівня досягнення поставлених цілей доцільно здійснити оцінювання ефективності комплексу проведених організаційно-технічних заходів та вимірювання особистісних здобутків суб'єктів педагогічного процесу за ґрунтованою в роботі [17] системою критеріїв і показників (табл. 2).

Таблиця 2

**Критерії та показники ефективності застосування
електронних відкритих журнальних систем
у науково-педагогічних дослідженнях**

№ з/П	Назва критерію	Показники
1	2	3
1	Проектувальний	1.1. Відповідність нормативним документам щодо функціонування електронних наукових журналів; 1.2. Дотримання вимог щодо структури, оформлення та змісту електронних періодичних наукових видань; 1.3. Відповідність міжнародним видавничим стандартам

Закінчення таблиці 2

1	2	3
2	Організаційно-комунікаційний	2.1. Витрати часу на підготовку, публікацію та поширення опублікованого контенту; 2.2. Кількість зареєстрованих користувачів/авторів/читачів та їх географічний розподіл; 2.3. Кількість отриманих/рецензованих/опублікованих редакцією рукописів на місяць (в т.ч. Англомовних); 2.4. Частка прийнятих до друку/відхилених рукописів; 2.5. Наявність інструментарію підтримки наукової комунікації учасників редакційно-видавничого процесу
3	Результативний	3.1. Розвинена ІКТ-компетентність наукових працівників щодо застосування електронних відкритих журнальних систем у науково-педагогічних дослідженнях (детальніше див. [17]); 3.2. Включення електронного наукового журналу до провідних міжнародних наукометричних і реферативних баз даних (детальніше див. [17])

Пропонуємо виділити такі рівні впровадження електронних відкритих журнальних систем у процес науково-педагогічних досліджень:

I рівень:

представлення науковими працівниками результатів власних науково-педагогічних досліджень за допомогою ЕВЖС;

базовий рівень ІКТ-компетентності наукових працівників щодо застосування електронних відкритих журнальних систем у науково-педагогічних дослідженнях.

II рівень:

розгортання в науковій установі електронного наукового фахового видання з використанням ЕВЖС, редакційно-видавничий процес якого відповідає всім вітчизняним та міжнародним видавничим стандартам;

наукові працівники виконують основні редакційні ролі та мають достатній рівень ІКТ-компетентності.

III рівень:

продуктивна діяльність електронного наукового журналу: (публікація контенту згідно з задекларованою періодичністю; широке географічне охоплення зареєстрованих користувачів/авторів/читачів/редакторів та рецензентів; достатня кількість отриманих/рецензованих/опублікованих редакцією рукописів на місяць (у т. ч. англomовних); частка відхилених рукописів перевищує відсоток прийнятих до друку; налагоджена комунікація учасників редакційно-видавничого процесу засобами ЕВЖС); включення журналу до провідних міжнародних наукометричних і реферативних баз даних;

статті наукових працівників індексуються у базах даних Web of Science або Scopus, а рівень їх ІКТ-компетентності на достатньому або поглибленому рівні.

V. Результативний компонент. У результаті реалізації запропонованої організаційно-педагогічної моделі передбачається підвищення результативності процесу застосування ЕВЖС у науково-педагогічних дослідженнях.

Висновки. Проведене дослідження дало змогу зробити наступні висновки. У представленій організаційно-педагогічній моделі впровадження ЕВЖС у процес науково-педагогічних досліджень конкретизовано і теоретично обґрунтовано такі основні складники, як цільовий, процедурний, методичний, оцінювальний та результативний компоненти. Ефективність моделі досягається завдяки повноті, системності, взаємозв'язку її компонентів, спрямованих на кінцевий результат. Запропонована модель може бути успішно використана у роботі наукових установ НАПН та закладах вищої освіти України з метою розгортання власних електронних наукових видань, що сприятиме оптимізації процесу представлення та поширення результатів наукових досліджень, оперативному доступу до них, підвищення їх цитованості міжнародною науковою спільнотою та якості проведення наукових досліджень в цілому.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі вбачаємо у практичній реалізації запропонованої моделі, зокрема розробленні на

її основі методики використання електронних відкритих журнальних систем у науково-педагогічних дослідженнях з подальшою експериментальною перевіркою її ефективності.

Список використаної літератури

1. “Словарь русского языка” (1949, 22-е издание, 1990; с 1992 “Толковый словарь русского языка”, совместно с Н. Ю. Шведовой).
2. Михеев В. И. Моделирование и методы теории измерений в педагогике [текст]: 3-е изд., стереотип. / В. И. Михеев. Москва : КомКнига, 2006. 200 с.
3. Дахин, А. Н. Педагогическое моделирование : монографія. Новосибирск : Изд-во НИПК и ПРО, 2005. 230 с.
4. Лодатко Є. О. Моделювання в педагогіці: точки відліку. *Педагогічна наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку*. 2010. № 1.
5. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти : монографія. Київ : Атіка, 2009. 684 с.
6. Осадчий І. Г. Педагогічне моделювання: що важливо знати педагогу. *Народна освіта*. 2016. URL : https://www.narodnaosvita.kiev.ua/?page_id=3969
7. Теплицька А. О. Модель і моделювання в професійній освіті майбутніх учителів. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2015. № 6. С. 181–191.
8. Блощинський І. Г. Структурно-функціональна модель підготовки майбутніх офіцерів-прикордонників на основі технологій дистанційного навчання. *Педагогічний дискурс : зб. наук. праць*. Хмельницький : ПП Мошак М. І., 2016. Вип. 20. С. 15–20.
9. Кибернетика. Вопросы теории и практики. Москва : Наука, 1986. 488 с.
10. Єжова О. В. Класифікація моделей в педагогічних дослідженнях. *Наукові записки. Серія: проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти*. 2014. № 5. С. 202–207.
11. Лодатко Є. О. Типология педагогических моделей. *Вектор науки ТГУ. Серія: Педагогика, психология*. 2014. № 1. С. 126–128.
12. Іванова С. М. Використання системи EPrints як засобу інформаційно-комунікаційної підтримки наукової діяльності в галузі педагогічних наук : дис. канд. пед. наук : 13.00.10. Київ, 2014. 317 с.
13. Спірін О. М., Одуд О. А. Модель формування інформаційно-комунікаційної компетентності доктора філософії на основі використання хмарних

сервісів Google Scholar. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2016. № 6. С. 204–218.

14. Модель інформаційно-аналітичної підтримки педагогічних досліджень на основі електронних систем відкритого доступу / О. М. Спірін, С. М. Іванова, А. В. Яцишин та ін. // *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2017. № 3. С. 134–154.

15. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. К. ; Ірпінь : ВТФ “Перун”, 2001. 1440 с.

16. Спірін О. М., Лупаренко Л. А., Новицький О. В. Процедура впровадження електронного наукового журналу з використанням програмної платформи Open Journal Systems. *Інформаційні технології в освіті*. 2017. № 32. С. 40–60.

17. Лупаренко Л. А. Критерії та показники ефективності застосування електронних відкритих журнальних систем у науково-педагогічних дослідженнях. *Інформаційні технології в освіті*. 2018. № 34. С. 89–117.

18. Лупаренко Л. А. Електронні відкриті журнальні системи в науково-педагогічних дослідженнях. 2017. URL : <http://lib.iitta.gov.ua/708292>

19. Современный толковый словарь изд. “Большая Советская Энциклопедия” URL : <http://www.classes.ru/all-russian/russian-dictionary-encycl-term-36668.htm>

Рецензент – доктор педагогічних наук, професор Блощинський І. Г.

Лупаренко Л. А. Организационно-педагогическая модель внедрения электронных открытых журнальных систем в процесс научно-педагогических исследований

В статье предложено определение понятий “внедрение электронных открытых журнальных систем (ЭОЖС) в процесс научно-педагогических исследований” и “организационно-педагогическая модель внедрения ЭОЖС в процесс научно-педагогических исследований”. Разработано организационно-педагогическую модель внедрения ЭОЖС в процесс научно-педагогических исследований и конкретизированы ее основные составляющие: целевой, процедурный, методический, оценочный и результативный компоненты.

Ключевые слова: модель; внедрение; электронные открытые журнальные системы; Open Journal Systems; ИКТ-компетентность.

Luparenko L. A. **Organizational and Pedagogical Model of Electronic Open Journal Systems' Implementation Into Scientific and Pedagogical Research Process**

The article deals with the theoretical foundations of pedagogical modeling and analyzes the interpretation of “model” and “implementation” categories. The definition of concepts of “implementation of electronic open journal systems (EOJS) in the process of scientific and pedagogical research” and “organizational and pedagogical model of the EOJS implementation in the process of scientific and pedagogical research” have been proposed. An organizational and pedagogical model for implementation of EOJS into the process of scientific and pedagogical research has been elaborated by the theoretically grounded algorithm. It has revealed its main elements: purposeful, procedural, methodical, evaluation and productive components. Seven stages of implementation of the electronic scientific journal with the use of EOJS (procedural component) have been described; the target, content, technological and diagnostic-result blocks (methodical component) have been characterized; criteria and indicators of EOJS efficiency use in scientific and pedagogical researches and three levels of implementation efficiency (evaluation component) have been given. Scientific approaches (competency, acmeological, andragogical, synergetic, differential) and scientific principles on the basis of which the formation of ICT- competence of scientists concerning the use of EOJS have been described. The efficiency of the model has been achieved due to the completeness, systemicity and interconnection of its components, aimed at reaching the final result. The proposed model can be effectively used in the work of scientific institutes of the National Academy of Pedagogical Sciences and higher educational institutions of Ukraine with the aim of developing their own electronic scientific publications, which will streamline the process of representation and dissemination of research results, give quick access to them, increase both their citation by the international scientific community and the quality of scientific research in general.

Keywords: *model; implementation; electronic open journal systems; Open Journal Systems; IT competence.*